Διάθεσις 2ου είδους

Μόδας, ξ' δύο πλατ μαχδέλια μ' ἓν' μαρμαρ. Φ:Σ: σημειόσαι ὅμως ὀξ. λαμπερὰ νὰ ἔχ' ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ δύο, καὶ μαχδέλια μόνον λό μανίκια τους ἀσημένια, κ' ἡ ἄλλη νὰ ἔχ' ἀπὸ λαμπερὰ μαχδέλια ἀσημένια, ὅσου εἶν' ἡ καὶ αὐλῶδι, ταῦτας στὶ λαὶ σας εἰσαγωγὰς σᾶς στὰ εἰσαγωγὰ κ' ἐτζ' ἡμέλε μ' ἐπρώτον λ' ἐδῶ ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ Βοζ'ἴτσαν.

Ἐν ἰγ νουμ 1837: Ἐ:Ν: Πατρ.

Συζυμένον ἐστοὺμως.

Κύριοι Βγαζοὶ υἱῷ: γριτζ.

Παραξ'ομένος ἐγ ἐν' ἀπὸ ἐ τὸν χριστ Χατζηγιάν μου σᾶς ἐδυσοιῶ, ὅλον ἡ μέρον εἶνὼ π' ἐμένε ἕ'τοιμος νὰ ἀναχωρήσω διὰ Βοζ'ἴτσα ἔ'φθασε τὸ ταχυδ'ρομεῖον παρὰ τοῦ ἀπὸ σᾶς ἔ'χαμεν τὸ γεγράμματά σας σημειωμένον ἐν 30 ἀπρίλ: Ἐγὼ τὸ ἀνέγνωσα ξ' μὲ ἀ'ύρα μεγ ἀπορίαν ἔδον, ὅτι ἐναντίον τῶν διαταγῶν ἐδῶ ἀπὸ σᾶς ἔ'δωσα καὶ ἐμπρὸν σερὶ τὴν ἐξ'χίσεως σας ταξιδ'ας μεγ, ξ' ἐναντίον ἀπὸ μὲ αὐτὴν τὴν ἐντολ'ὴν μεγ εἰ' Βοζ'ἴτσα, εἰ' πὶ σᾶς δὲ'σεν μετὰ τῶν φίλων μεγ Μεχμ Πασιὰ ξ' συνδ: νὰ ἀπο δώσω τὴν μεσοταμπάδα ταξιδ'α ἐξ' ἀ'γγλίαν ὁρὸς οἱ' πᾶγον σᾶς ὁδηγοῦν οἱ' ἄλλοι, συγχρόνως δ' σᾶς ἔ'γραφον νὰ ἐξαβιόσω ταξ: 7/XI: ἐξ' ἐδῶ ἐὰν ἐσυδ'ησόμαν αὐτοὶ δ' ὅσους χρόνους μ' ἐτὴν ὀρογαβοῦσαν μεγ ἐχ' ἐσάδων σᾶς ἔδωσεν νὰ ἐξαβιόσω μόνον λίρ: 1100, ἐνῶ ἔ'μαθα ξ' σᾶς ἐχ'σοίπωσαν ὅτ' ἐ'χω ἐτὴν ἀδρὰν νὰ ἐξαβιόσω λαὶ ὑστόρισα ὀρὸς συμφερήρωσιν τῶν ἐδῶ λαῶν ταξ: ὀρὸς ἐνῶ ἀδύνατ ἐλάβαμεν. ἐγὼ ἐδῶ ὅμως τῶν λαῶν μεγ ἐναντίον αὐτῆς τῆς ὀδηγίας μεγ ἐτὴν ὁποίαν ἐ'χρεωζούβαν νὰ αὐτόσω ξ' ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν χωρῶν ἐπροσπάθουν νὰ ἐτὴν ξ'ἐλθω ὀρὸς τὰ ἐμπρός, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀναβολ'ῆς ἐκείνης ἐβλέπα ὅτι ἐμποδίζονταν τὰ ἐμπορεύματα τῶν λαῶν ἐδῶ ἀπὸ σᾶς ἐνῶ ἐγὼ ἐδῶ ἐπροσπάθουν νὰ τὰ ἐξ'ἐλθω ὀρὸς τὰ ἐμπρός, ἐσεῖς ἐδῶ ἀπὸ σᾶς ἐπροσπαθοῦσαν νὰ τὰ ἐμποδίσω ὀρὸς τὰ πίσω

νὰ ἀναγνώσω τὴν σαγιὰν Παρουσίαν μου φίλιαν, ἀπὸ τὸν Ἀγγλον Βρᾶζον
τὴν ἔσωσα διὰ τὴν σαρουσίαν, ὅτι λουσίδησι τὸν με ἔσώσασαν ζω-
ῆδα 1825 ἔτος τὸν Διάβολον μου, ἔτος τὸν σάσω ἀξίας ἔμορφιὰ, τὸ
ὁ αὐτὸς οἱ Ἕλλοι με ἄδουν γρόμνα με τὴν ὀξέραν τὸν μαρμὶ νὰ ἔχῃ τὴν χαρὰ
δαμε ἡ τὴν Ἀγγλίαν, ἔτσι ἐκεῖ διορίζω νὰ ἀκουσουδιοῦν τοῦτο, ἡ ἀσαντῆσαν
με χόνν, ὅτι δὲ τοὺ ἀναβασμοὺ τὴν Ἀγγλίας, ἔτσι ὅλη οἱ τὶ αὐτὸν ἔμερφοι στὸ ἔρ-
σγλοον ἡ τὴν χῆμα τὸν, δὲ νὰ φαίνουν τὸ ὅσα με ἔβγον ἐμπάνω, τὸ ὥρησαν
τὴν χαρὶ τὸ μου Μπολαμπάδαν ἡ δὲ ἐγ. ἡ, ν' χημία αὐτὴ μοὶ ἔτς ἐδοσοδιὰ,
διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἐτάξω ἡ νὰ αὐτὸν διμαζηκία, ὅμα με ἀσαντῆσαν
ἡ τὴν ὀξέραν γραφήν μου, με τὴν ὁσοίαν ἔτς ἐδοσοιὰ τὴν αὐθάφασί μου,
δαὶ δὲν με ἀσοχαριστοῦν νὰ τὰ ἴδραί τὸν Ἀγγλίας· ἔλις τοιαύτην ἀρτίζασαν
ἀσφάλειαν νὰ ἐκτρίψω σοβὶν ἡ τοὺ νεκτὴν ἔτς ἰδικῆς φύσης μου, ἡ μεβάλω
τὸ δάρρος νὰ σᾶς σαρακαλῶ ἔτς ὑπὲρ τὸν σαρούσης μου, δαὶ δὲν ἔχω
τὸ κάρος τοῦ νὰ ἀναδηχθῶ τὴν ἀσφάλειαν μου ἔδῶ, τὴν ἐδοσίαν νὰ ἐκοάξω
ἡ ἔλιαν, δαὶ νὰ σᾶς λυπηθῶν ἀρέβας νὰ ἀναγνῶ ὑγγράφα, ἀμμὰ σρὶ με γρά-
φει ἐκεῖ ἐκαθομένοσα, ὡς ἔκτφορθίομένοι ἀσὸ τὸ μέρος μου, νὰ ὁμιλοῦσε με τὰ
ἴδιν κυρ. Βρᾶζον, νὰ ἐκεμάσῃ τὴν μεταξύ μας ἀνάπαυσιν, ἔτσι νὰ ἔβγῃ
σρὸ αὐτὴ ἴδιν ἔχω λόγον, ἔτσι σρὸ ἔμε ἀπὸ ἔδῶ ν' ἔβγω ἄδιαν, ἔτσι ἀπὸ ἔβγω ἄδιαν νὰ δὲ
φιλάμω νὰ μὲ ἀσοχαριστοῦν φίλιαν, ὅτι δὲν ἔβγῃ τοὺ κόμη ἡμῶν ν' ἔλιαν ἀ-
ἡ, διὰ τοῦ ἔτσι ἔτς ἔβγω ἄδιαν νὰ ἀσοσιασθῶ τὴν ἐδοσοδιὰ τὴν ἀνάγκη μα-
μίαν, ἔτσι βέβαιος ἡ τὴν ἔσυμφέρ ἔτς ἄδουν ἐκτρέφαι ἔτς, ἡ τὴν καροσίαν
ὅσου ἔχει νὰ δουλεύσῃ τὸν φίλον σας, ὅτι δὲν ἔβγῃ σαραδεχθῶ ἀνάρμοστα ἀπὸ μένα.

Παρακαλῶ νὰ λογιάσῃ νὰ μὲ φιλάσουν τοὺ ἄλλα μαγερεσαπρεταίικα
ὑγιεινὴν μοῦδα, ἀλλὰ μὲ σπρόθυμα νὰ τὴν ὄψα ἀόπτμι, ἀλλὰ τὰ μαγίρια νὰ τὴν
μόνον ἔτς γλυκὸς ἀσὸ ἀλλὰ μαγίρας τὸν Ἀγγλίας μὲ μάρκαν Σ. Σ.*, σρὸ τὸ σαρακα-
λῶ νὰ μὲ σροβλέψῃ ἔτς δύο μικρὰ μαγὶ καρίνα μὲ σχάπες μάρμαρον, ἀλλὰ
σοῖα ὄψα δὲν μὲ ἀκοδένῃ μὲ σρᾶτον ἀλλὰ τὰ λάλαδα σχοῖνον, ἡ αὐτὸν ἔτς με
τὸν κόμη Βρᾶζον· σρὸ τὸ ἔτς ρίζομο καρδὶ τὸν πόζας ἔχου.

Ἐν 29 Μαΐου 1837 Κέρκυρα.

* Σκάλα Σεσίνης;

Τὸν Κύριον Μοσκόνην. Εἰς Ζακύνθον.

Κατὰ τὰς 25 Μαΐου μετὰ τὸν ἄγγελμα ἀπὸ τὸν Κόμητος σοῦ ἐξαφανίσθης
ἀπὸ τὴν σαρούσης μου, σοῦ ἔβγω ὀλίγα ὄψοι καρὰ ἔτς ὀλίγα γεάμα-
τά σου, ἡ ἔβγαν σταλμένον τὸν Ἀλβανὸ ἔτς ἐδῶ ἔτσι ἔβγαν ταχυδρομεῖον νὰ σᾶς
ρωμηάσῃ τὸν ἀντ. ὕμαν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν μοῦ φανερώσατε ὅσοι ἀκόμη
ἔχασμεν ἀκόμη, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτον τὰ μοδήματα ὅσοι ἀκόμη ἔτς. ἔτσι ἀπὸ
γουδήσῃ ὅλα νὰ ἀσφάλειαν ἡ τὴν Ἀναστημίαν, ἦτον νὰ μὲ γράψετε ἀπὸ σ' ὅσα
σὲ νὰ μελετᾶν ἡ τὴν ἔξοχήν, ἐφανταζόδην ὅτι ἔτς ὁ Πάτρας ἔτσι δὲν ἀκοῦσε
δύο ἡμέρων νὰ λάβω τὴν ἀρχήν μου, με ὅλα ταῦτα ἦτον ἀπὸ τὸ δυσάρεστο
μασο ὅτι ἀκουσόδησε τὸν συμφαδηθῆτε ὅλους· ἔτσι διδασκάλη σου ἡ τὴν ἔξοχήν
ταῦτα ἔτσι ἄλλον τὸ ὅσοιαν συνήθη ἡ τὴν ὑγίαν σου ἔτσι ἐδῶ σὲ λόγος νὰ
ἀκουσθῆς, ὅτι ἐπιθυμεῖ μόνον νὰ γίνουν ἔτσι ὅλα σεριέβαι.

Τὸ βαρὺ γεάμμα σου, οἱ λογαριασμοὶ ποὺ ἔβγαν, ἀπὸ τὴν ἔπιστολή
ἀκουσθῆς ἀπὸ ἄλλον ἔτς βέβαιος ὅτι ἔτς ἀφ' ἑαυτὸν σου, ἔτσι ἔβγομο νὰ ἀπο-
δεχθῶ τὴν ἐδοσοδιὰ μου με σολὺν ἔτσι σροθυμίαν ὅμως ὅμως